

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
30/22. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2022. február 22.

A C-483/20. sz. ügyben hozott ítélet
Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (A család egysége – Már
megadott védelem)

A tagállam élhet azzal a lehetőséggel, hogy elfogadhatatlannak nyilvánítsa a nemzetközi védelem iránti kérelmet azon indokkal, hogy a kérelmezőnek egy másik tagállam már menekült jogállást biztosított

Mindazonáltal biztosítani kell a család egységének fenntarthatóságát, amennyiben e kérelmező az első tagállamban kiegészítő védelemben részesülő kísértől kiskorú gyermek apja

Miután a felperes 2015-ben Ausztriában menekült jogállást szerzett, 2016 elején Belgiumba utazott, hogy csatlakozzon az ott ugyanezen év decembere óta kiegészítő védelemben részesülő két lányához, akik közül az egyik kiskorú volt. 2018-ban a felperes ez utóbbi tagállamban anélkül nyújtott be nemzetközi védelem iránti kérelmet, hogy ott tartózkodási joggal rendelkezett volna.

Az eljárási irányelvet¹ átültető belga szabályozás alapján e kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánították azon indokkal, hogy egy másik tagállam már nemzetközi védelmet biztosított a felperes számára.² A felperes vitatta ezen elutasító határozatot a belga bíróságok előtt, és arra hivatkozott, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 7. cikkében és 24. cikkének (2) bekezdésében biztosított, a családi élet tiszteletben tartásához való joggal, valamint a gyermek mindenek felett álló érdekének figyelembevételére irányuló kötelezettséggel ellentétes az, ha Belgium él azzal a lehetőséggel, hogy elfogadhatatlannak nyilvánítsa a nemzetközi védelem iránti kérelmét.

Ebben az összefüggésben a Conseil d'État (államtanács, Belgium) úgy határozott, hogy az említett lehetőség alóli kivételek esetleges fennállásáról kérdezi a Bíróságot.

A nagytanácsban eljáró Bíróság megállapította, hogy **a Charta 7. cikkével és 24. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett eljárási irányelvvel³ nem ellentétes, ha valamely tagállam – az elismerési irányelvnek⁴ a család egységének fenntartására vonatkozó 23. cikke (2) bekezdésének alkalmazását nem érintve – él e lehetőséggel azon indokkal, hogy a kérelmezőnek egy másik tagállam már menekült jogállást biztosított, amennyiben e kérelmező az első tagállamban kiegészítő védelemben részesülő kísértől kiskorú gyermek apja.**

A Bíróság álláspontja

E tekintetben **a Bíróság pontosítja, hogy a tagállamok nem kötelesek megvizsgálni, hogy a kérelmező az elismerési irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosultnak minősülhet-e, ha az ilyen védelem egy másik tagállamban már biztosított.** E körülmények között csak akkor kell tartózkodniuk attól, hogy éljenek az eljárási irányelvben biztosított azon

¹ A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.; a továbbiakban: eljárási irányelv).

² Az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében a tagállamok többek között akkor minősíthetik elfogadhatatlannak a nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha egy másik tagállam nemzetközi védelmet biztosított.

³ Az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja.

⁴ A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 337., 9. o.; helyesbítés: HL 2017. L 167., 58. o.; HL 2019. L 19., 20. o.; a továbbiakban: elismerési irányelv).

lehetőséggel,⁵ hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánítsák, ha e másik tagállamban fennálló rendszerszintű vagy általános, vagy bizonyos személyek csoportját érintő hiányosságok miatt azok az előre látható életkörülmények, amelyekkel e kérelmező nemzetközi védelemben részesülő személyként e tagállamban szembesül, a Charta 4. cikke értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmód komoly veszélyének teszik ki.

Tekintettel ugyanis a közös európai menekültügyi rendszerre vonatkozó kölcsönös bizalom elvének jelentőségére, a nemzetközi védelemben részesülő személyek számára alanyi jogot biztosító uniós jogi rendelkezés olyan megsértése, amely nem eredményezi a Charta 4. cikkének megsértését, nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy éljenek az említett lehetőséggel. Az embertelen és megalázó bánásmód elleni védelemhez való joggal ellentétben a Charta 7. és 24. cikkében biztosított jogok nem abszolút jellegűek, és ezért a Chartában rögzített feltételek mellett korlátozhatók.⁶

Egyébiránt a Bíróság kimondja, hogy **az elismerési irányelv⁷ előírja a tagállamok számára a család egysége fenntarthatóságának biztosítását azért, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személy családtagjai számára számos kedvezményt állapít meg.** E kedvezmények⁸ – többek között a tartózkodási jog – biztosítása ugyanakkor három feltétel teljesülését követeli meg, amelyek először is az említett irányelv értelmében vett családi tagi minőségre⁹ vonatkoznak, másodsor arra, hogy egyénileg nem teljesülnek a nemzetközi védelem megszerzéséhez szükséges feltételek, harmadszor pedig az érintett családtag személyes jogállásával való összeegyeztethetőségre.

Márpedig mindenekelőtt az a körülmény, hogy a szülő és kiskorú gyermeke eltérő migrációs útvonalat követett azelőtt, hogy abban a tagállamban találkoztak volna, ahol a gyermek nemzetközi védelemben részesül, nem akadályozza annak, hogy a szülőt az említett jogosult családtagjának tekintsék, amennyiben e szülő a gyermeke nemzetközi védelem iránti kérelméről való döntés előtt e tagállam területén tartózkodott.

Továbbá az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a nemzetközi védelem iránti kérelmét egy másik tagállamban szerzett menekült jogállása miatt nem fogadják el és így elutasítják abban a tagállamban, amelyben kiskorú gyermeke nemzetközi védelemben részesül, nem teljesíti egyénileg az első tagállamban a nemzetközi védelem megszerzéséhez szükséges feltételeket.

Végül, ami az elismerési irányelvben előírt kedvezmények nyújtásának az érintett állampolgár jogállásával való összeegyeztethetőségét illeti, meg kell vizsgálni, hogy ezen állampolgár a családtagja részére nemzetközi védelmet biztosító tagállamban nem jogosult-e már az említett kedvezményekhez képest kedvezőbb bánásmódra. Fenntartva, hogy ezt a kérdést az előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia, nem tűnik úgy, hogy a jelen ügyben ez a helyzet, mivel a menekült jogállás valamely tagállamban történő megadása nem biztosít az e nemzetközi védelemben részesülő személy számára egy másik tagállamban kedvezőbb bánásmódot, mint amely az ilyen kedvezményekből e másik tagállamban következik.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

⁵ Az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja.

⁶ A Charta 52. cikkének (1) bekezdése.

⁷ Az elismerési irányelv 23. cikkének (2) bekezdése.

⁸ E kedvezményeket az elismerési irányelv 24–35. cikke írja elő.

⁹ Az elismerési irányelv 2. cikkének j) pontja.